

## Onze eerste jaren

Rachel Vroom speelt het lied *La fille aux cheveux de lin*, gecomponeerd door Claude Debussy.

Vandaar herinneren we de sterfdag van Etty Hillesum. Een Nederlandse schrijfster die stierf in concentratiekamp Auschwitz. In haar dagboeken beschrijft zij haar zoektocht naar God. Één gedachte hieruit kan ons helpen bij aanvang van het gebed.

Dit is eigenlijk onze enige morele taak: in zichzelf grote vlaktes van rust ontginnen, steeds meer rust, zodat men deze rust weer uitstralen kan naar anderen. En hoe meer rust er in de mensen is, des te rustiger zal het ook in deze opgewonden wereld zijn.

De lezing van de dag is genomen uit de brief van Paulus aan de Romeinen, hoofdstuk 10, vanaf vers 11.

Paulus herinnert ons aan het feit dat Christus missionarissen nodig heeft: mensen die Hem kenbaar maken in de wereld naar het patroon van een door Christus gevuld leven. Daarom is het goed vandaag achteruit te kijken naar hen wier voorbeeld ons geraakt heeft en die een soort bekering in ons hart hebben teweeggebracht. Kijk eens naar je kinderjaren, je pubertijd, denk terug aan die eerste jaren van je leven

Wie heeft mij geleerd Jezus te kennen? Lief te hebben? Te vergeven?  
Wie heeft mij geleerd om mezelf te aanvaarden? Geen vrees te hebben? Uit mezelf te stappen?

Wie leerde mij de liefdevolle blik van Christus over mijn leven te aanvaarden?

Terwijl ik nog eens luister naar de woorden van Paulus stel ik mij de mensen voor aan wie ik dacht. Nu zie ik hen als door God gezonden, door wie Christus de hele wereld bereikt.

Met zon wolk van getuigen achter mij kan ik mij naar de Vader keren om met Hem over mijn leven te spreken en misschien te vragen of ook ik een apostel mag zijn die zijn helend woord brengt tot in de verste uithoeken van de menselijke ervaring.

Rachel Vroom speelt het lied *La fille aux cheveux de lin*, gecomponeerd door Claude Debussy.

Vandaar herinneren we de sterfdag van Etty Hillesum. Een Nederlandse schrijfster die stierf in concentratiekamp Auschwitz. In haar dagboeken beschrijft zij haar zoektocht naar God. Één gedachte hieruit kan ons helpen bij aanvang van het gebed.

Dit is eigenlijk onze enige morele taak: in zichzelf grote vlaktes van rust ontginnen, steeds meer rust, zodat men deze rust weer uitstralen kan naar anderen. En hoe meer rust er in de mensen is, des te rustiger zal het ook in deze opgewonden wereld zijn.

De lezing van de dag is genomen uit de brief van Paulus aan de Romeinen, hoofdstuk 10, vanaf vers 11.

Paulus herinnert ons aan het feit dat Christus missionarissen nodig heeft: mensen die Hem kenbaar maken in de wereld naar het patroon van een door Christus gevuld leven.

Daarom is het goed vandaag achteruit te kijken naar hen wier voorbeeld ons geraakt heeft en die een soort bekering in ons hart hebben teweeggebracht. Kijk eens naar je kinderjaren, je pubertijd, denk terug aan die eerste jaren van je leven

Wie heeft mij geleerd Jezus te kennen? Lief te hebben? Te vergeven?

Wie heeft mij geleerd om mezelf te aanvaarden? Geen vrees te hebben? Uit mezelf te stappen?

Wie leerde mij de liefdevolle blik van Christus over mijn leven te aanvaarden?

Terwijl ik nog eens luister naar de woorden van Paulus stel ik mij de mensen voor aan wie ik dacht. Nu zie ik hen als door God gezondenen, door wie Christus de hele wereld bereikt.

Met zon wolk van getuigen achter mij kan ik mij naar de Vader keren om met Hem over mijn leven te spreken en misschien te vragen of ook ik een apostel mag zijn die zijn helend woord brengt tot in de verste uithoeken van de menselijke ervaring.